

טל. כ"א

עבודת התשובה
גבעת חיים

על דפינים

שנה עשירית

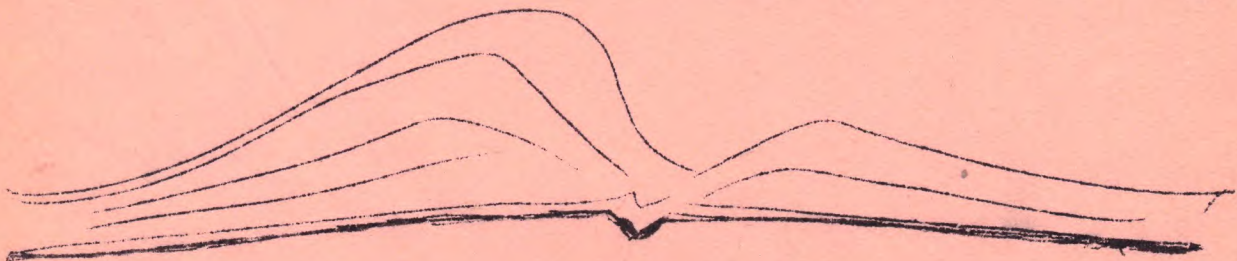
חאריק: 15.11.59 מס' 105/2

תש"ט

הפפור בבה

והפפור בבה

כ"י הכל בבה

כנס מרכזי ועדות חרבות

עין חרוד היוותה הפעם מקור מטיבה לתרבותניקים של החטיבה. כי בה נערך כנס שמטרתו הייתה לימוד והסברה על עיניני חרבות בחטיבה בעיקר במסלולי חברת-יות וחגים. הכנס ברובו הועבר בשיטת הרצאות שבהם עברנו באופן כללי על המסיבה. התחלנו עם המסיבה הפשוטה של ליל שישי עד למסיבות מורכבות יותר הדורשות הכנה רבה עם כל הכרוך בזה. למדנו על גורמים חיוביים במסיבה המתאימים לצרכים וליכולת שלנו כגון: מקהלת כים, קריאה, מוסיקה, קיסוס, מערכונים, עתונות, בידור קל, מסחקים וכו'. כן דובר על הריקוד אחרי המסיבה, צורתו ואופיו, הטירה הנכונה במסיבה ועוד אלמנטים המרכיבים את המסיבה שלנו.

דנו גם בשאלות עקרוניות בעיניני חרבות כגון: האם רצוי להפריד בין חגי המסק כולו וחגי החטיבה ובאיזו צורה עלינו לחגוג חגים אלה. (הדעה שהביעו המרצים הייתה כי הפרדה זו רצויה ועל כך התנהלו ויכוחים רבים). כאן ברצוני לפנות לחברה מטעם ועדת חרבות: נכון הוא שהכנס טרם קצת ליכולתנו בעריכת מסיבות אך ללא עזרתכם לוועדה אין לחשוב כלל על מסיבה מוצלחת, לכן, הענו ברצון לפניית הוועדה עם הן תבונה למען כולנו.

מנחה (י"א).

קורס ריקודים

לקורס שהתקיים בגבעתברנר באו כשישים וחמשה חברה מחאי חטיבה שונים במטרה ללמוד ולהשכיל בסטח ריקודי העם על מנת לשמש אחר-כך מדריכי ריקוד במסקיהם. הקורס החלק ל-4 נושאים עיקריים והם: ריקודים ישנים, בחלק זה עברנו על-20 ריקודים נפוצים, סיפצנו וליטסנו אותם במה שניתן, ריקודי גבורה, שאת רובם הצטרכנו ללמוד מסום שהיו חדשים לגבינו, ריקודי סירה ^{השירים} הסיירים, גם בהם שיכללנו ולמדנו חדשים, ריקודי רועים שונים. את החלק הזה עוזי מעין חרוד ובתיה מגבעת ברנר. אך זה לא היה הכל. נוסף לכך הוזמנו לקורס גם כמה מאבות הריקוד הישראלי על מנת להדריך אותנו באומנות המחול. "ויקל" מדליה-יוצר רב הדבקות שלימד והדריך אותנו בסוג מחול זה. יואב"שלו חלק ביצירת כמה ריקודים-עם נפוצים (אנה הלך דורך, טעם המן, עז וכבש ועוד) שהידריך אותנו בריקודיו. "רבקה שטו-רמן" הידועה בעולם הריקודים הישראלי כיוצרת וכמורה ותיקה, הכניסה אותנו למבך בעיות הריקוד הישראלי, ביצועו, לימודו וכו'. "גורית קדמון" לימדה אותנו מחרוזת ריקודים חדשים. "אליהו גמליאל" שם את הדגש על המקצב הנכון וחוש השמיעה של הרוקד. לבסוף באה גם מורה לריקודים מחו"ל (שבילחה במקרה בבית ההבראה במקום) ולמדה משהו מחוץ למסגרת: מחול פורטוגזי ואמריקאי עממי. אך זה לא הדיק כמובן. אני מרגיש שלמדתי משהו בקורס, שבזה אוכל לתרום לחברה שלנו ביחוד כשנוכחתי שהריקוד אצלנו הוא על רמה נמוכה מאד.

אפרא (י"ב).

לסי חוזרת הביתה

זה היה במקרה, אנחנו לקחנו אתנו את לסי למחנה. היא הלכה איתנו לכל מקום. פעם הלכנו למכמורת להתרחץ בים ולסי כמובן הלכה איתנו. אנחנו נכנסנו לים ולסי ירבה והכחה על החוף. אנחנו שכחנו אותה בכלל ולא שמנו לב אליה, כשיצאנו לא ראינו אותה. התחלנו לחפש אותה והיא איננה. חזרנו למחנה עצובים מאד. נסארו לנו עוד יומיים וידענו שאם לא נמצא את לסי אז היא תאבד לנו. גם ביום השני לא מצאנו אותה. והנה בא אוטו ובמצב רוח לא טוב עלינו עליו. דאגנו ללסי מאד ורצינו שנבוא הביתה נראה אותה בריאה ושלמה. אנו התחרטנו מאד שלקחנו אותה לקיטנה. באנו הביתה והנה גם בבית לסי איננה, הצטערנו מאד, אבל לסי לא נמצאה. חודש וחצי אחרי זה הופיעה לסי ממכמורת, מלוכלכת ועלובה. נגשנו אליה והיא ברחה מאיתנו. סוף-סוף תפסנו אותה והבאנו אותה אל אמירה. ככה חזרה לסי הביתה.

הצעירים

בני

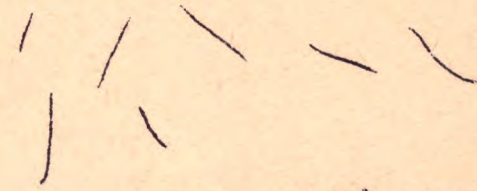
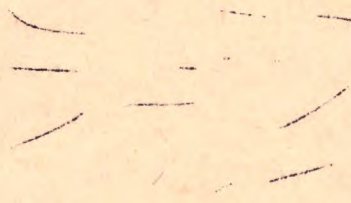
שבנינו

דורון (ה')

איך היה חפש סוכות

הלא תסאלו איך עבר אלי חפש סוכות?

לא בכפי ולא במכות!
אלא במסחק וטעסועים,
במחולות וריקודים.
ובהרבה דברי שוננים.

גם נסעתי לדודים,
ביקרתי בהרבה ערים,
גם כיפתי גם זללקתי...
בחייה היה פנטסטי.

נו, פעם צריך לשוב,
ולהתחיל את הלימודים טוב...
בכחה לשכת,
בלי סטויות,
ולכתר הרבה בעיות.

איך דבר,
עוד נגיע לזמן סעבר.

נסתובב, נסתולל הרבה יותר,
בינתיים בסבלנות נתאדר!

דורית (ז')

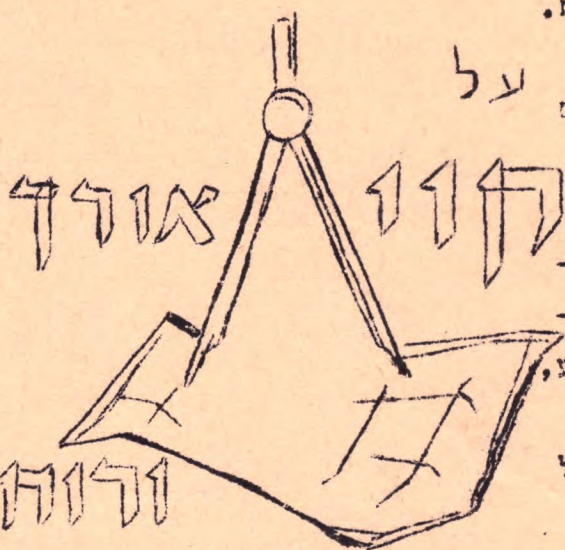

לחברה רב שלומות.

בעוד שאתם מתכוננים לקראת בוא הס-
חיו הרי אצלנו התקיימו דברי הסיר "הנצ-
נים נראו בארץ" עת האביב הגיע.
החורף המטריד של בואינס אירס ובמ-
קומו באו ימים נפלאים - ימי שמש, העצ-
ים העטו ליבלוב ירקרק והסדרות הארוכות
לאורך הרחובות מקטטים את העיר ומטרים

אליה אוירה של חגיגות.
את יום ה-21 בספטמבר
הוא יום האביב, מקבלים
פה בעליזות רבה, ביום
זה אשר הוא גם "יום-
התלמיד", נפסקים הלימ-
ודים בכל בחי הספר וה-
ילדים מבליים בחיק הטבע,
חלונות הראוה מסירים
גם הם את האפרוריות של
החרף ומציגים מוצרים
בצבעים בהירים ועליזים.

לפי כך משחנה כמובן גם המודה וברחובות
מופיעים בגדים צבעוניים ופרחוניים. ב-
ימים נאים כאלה אין כמובן חשק לשבת ב-
בית (וגם לא לכתוב מכתב) אלא רק לנצל
כל רגע פנוי ולצאת לגנים ולפרקים הר-
בים שנמצאים כאן. לפיכך יצאנו באחד מ-
ימי הראסון לפרק גדול הנקרא -"פרק סנ-
טנריו"בו פגשנו מפעל מענין מאד - תחר-
ות ציור של ילדים ומעט מבוגרים. מאות
ילדים התפזרו ע"פ הגן והעלו על הניר
רשמיהם מפינות שונות וממבט שונה, כל
אחד עם סגנונו הוא. מפעלים כאלה ודומ-
ים להם נערכים פה לעיתים תכופות. כמו
כן ביקרנו במוזיאון עצום למדעי הטבע
בו נמצאים מוצגים שונים (ביניהם מטיאו-
רים גדולים, אבנים שונות ומסונות ומנ-
רלים מכל המינים, שלדים של חיות מחקו-
פות קדומות שכבר נכחדו מהעולם, של דג-
ים שונים ומסונים ועוד ועוד) נוחר עוד
הרבה לראות אלא שלא התפסנו הכל בבליעה

... את המכתב אני ממשיכה היום -
ראש השנה. זה עתה חזרתי מבית הכנסת
הגדול של בואינס אירס ובו חזיתי בטכס
ראש השנה מהמדור "עזרת נשים". למען
האמת לא התרשמתי במיוחד, אמנם בית
הכנסת הוא גדול ויפה אך באוירה לא
מורגשת אותה חרדת קודש שאיתה רצייתי

להפגש.

... ובקשר אלי -
סדר יומי עומד על סף
כניסה למסלול. בשבוע
הבא אתחיל ללכת לבית
הספר הממשלתי, לאחר
פרוצדורה ארוכה של
טיפולים בענין. נוסף
לזה אני לומדת עם מ-
ורה פרטית מספר מקצ-
ועות, יתר שעות היום
מוקדשות לנגינה, לי-

מוד עצמי ועוד פרטים קטנים. פעולותי
בטח התעמולה לארץ מתרכזות למעשה בח-
נועה סאליה החילותי ללכת לפני מספר
שבועות. כאן אני נתקלת בקושי גדול ו-
הוא השפה, לכך השטח שאני מעונינת לפ-
נות אליו הוא בעקר תרבות, (כמובן שא-
ני מספרת גם על הקיבוץ, אך זה ברמה
נמוכה מאד). גם בלימוד שירים וריקוי-
ים נכונה עבודה רבה מכפי ששערת מכי-
וק שיש להתחיל הכל מאלף. הנוער אינו
יודע לשבת ולסיר במרץ, לאכזבתי החברה
יושבים וצורחים איזה סיר ללא המנגינה.
בכלל החוס התרבותי והאסטטי מאד לא מ-
פוחח אצלם. בינתיים אני מרגישה את
עצמי בוסר ולכן גם קשה לי להסתלט על
המצב, אך אני מקוה שבעזרת האל אצליח.
פעמים רבות נפגשים עם יהודים בח-
נויות, באוטובוסים ובעוד מקומות ציב-
וריים ומתפתחת שיחה וסאלוח על הארץ,
(שאלה הראסונה שאני זוכה לשמוע היא:

פה וממש נערץ). אם הסוג השני של יהודים, כלומר יהודים לא יהודים, איננו נפ-
טים איתם כל-כך אך הם ישנם ואולי די רבים. עכ"פ אחוז המקבל הינוך יהודי בבית
הספר עברי הוא נמוך.

אולי כדאי להוסיף את הרקע הכללי והוא המצב הכלכלי במדינה. ודאי לא אחד-
שאתב שמצב הפועל גרוע למדי וזאת על סמך המחירים בשוק וידיעת משכורת הפועל,
כל זה גורם להתפרצויות ושביחות רבות אשר נדמה לי שאבדו את ערכן מרב דחיפותן.
אנחנו בדרך כלל איננו מרגישים את המצב על בשרנו אלא אם כן יש שביחה הנוגעת
לנו כגון: התחבורה, שנערכה לפני זמן קצר וגרמה לעמידת תורים ארוכים לאורך
עשרות מטרים ולצפיפות איומה.
זהו בעצם מה שנוגע לנו.

מסונה מאד היה לי לקרוא שכבר יצאתם לעזרה ולתאר את החברה "הפספוסים" נר-
תמים בעול אך ברצון הייתי מצטרפת אילכם. כתבו איך עבר הזמן באיל, ומה עלה
בגורלה של דיאנה.
ד"ס חם לכל המורים ולכל יתר בני החברה.

בברכת שנה טובה
בידידות מהנכר
ליאורה.

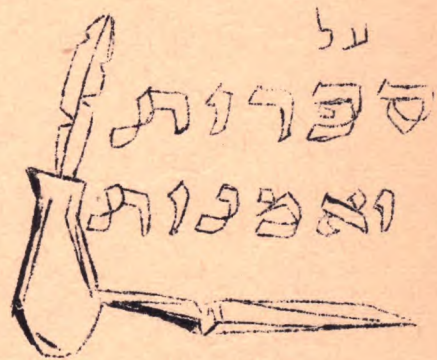
על המדור

הולכת אני מאחד לסני ובפי בקשה אחת: כתוב משהו ל"ספרות ואומנות" והתשו-
בות כרגיל: עזבי, נודניקית, זה לא בשבילי, מה פחאם וכו'. בבקשי מאלון שיכתב
רשימה למדור זה החזיר לי כחשובה פתקא זו:

... אני לא קורא בכלל את הרשימות במדור זה
ואין לי כל יחס אליו כיון שבו מופיעה ביקורת על
ספרים שאני עוד לא קראתי.

לדעתי במדור זה צריכות להופיע רשימות רק על
מחזות שהחברה כולה ראתה או ספר שהוא באופנה ורב
החברה מכירה אותו או במקרה שהחברה מתכוונת לנסוע
להצגה רצוי לתת הסבר מוקדם. אם כבר רוצים לתת
המלצה על ספר לדעתי "עלומים" אינו ממלא תפקיד זה
ולכן מדור זה לא צריך להיות קבוע אלא רק כאשר
נמצא על הפרק משהו מיוחד בשביל כל החברה שלנו...

קראתי אבל לא השתכנעתי, האם באמת אין מקום לביקורת על ספר אם איננו באופנה?
האם תפקיד מדור זה הוא רק להמליץ על ספר זה או אחר בפני החברה ואי אפשר
סתיהיה זו התרשמות אישית על ספר מסוים?
ולבסוף הביעו את דעתכם, הקוראים, מה תפקידו של מדור זה וערכו ונקוה שתעשו
זאת ברצינות.

עבר על החוק
.....

היים בקס שיוציאו אותו מהחברה בטענה שעבר על החלטותיה בכך שעבד בגיוס האחרון

דמותו של בית-הספר הקיבוצי

(בעקבות רשימה שנדפסה בעלון סעבר)

שונים. בבית ספר זה
ילמדו רק לפני הצהריים
ואילו אחר הצהריים יל-
מדו במסך מקצועות כגון:
הסקפת עולה, כלכלה, וכל
יתר המקצועות הנותנים
לבית הספר את צביונו ה-
קיבוצי.

אם כל האופטימיות שבנו נ-
ראה בעליל בבית ספר הקיב-
וצי חסר עתיד במצב הקיים.
אם נסקור את השנים ה-
אחרונות של בית ספרנו נ-
ראה שהוא נמצא בירידה מת-
מדת. למזלנו הרע מסקלם של
המורים שהם חברי המסק קטן
בהרבה ממסקלם של המורים
השכירים. וזאת תוכיח בקלות
הטבלה הבאה:

מורים חברי מסק

- יואל - ספרות, הנדסה, כוועלים.
- מרים - "
- יצחק ונעמי - החשמלות.
- פנחס, פאול, ומוץ - מלאכה.
- אליקים - כימיה, תורשה.

מורים שכירים

- יגאל - ספרות, כלכלה, היסטוריה.
- אליעזר - פיזיקה, מתמטיקה, טריגו.
- מאיר - " " גאומטריה, תולדות המדע.

אביבה - ביאולוגיה.

צבי - מוסיקה, מקהלה.

נוסף על כך חזבלות הכחות הנמוכות מ-
סר תלמידים (המספרים ידועים לכולנו)
וברור שהחזקה כחה של 14-16 תלמידים
היא בלתי אפשרית בייחוד בכחות ההמסך.
הנהלת ביה"ס מנסה למצוא פתרון לבעיה
ע"י קבלת ילדי חוץ אך העובדות מראות
שזה לא פתרון נאות. לכן נראת לי ב-
יחודה הצעה שלכחות המסך יוקם ביה"ס
אזורי המחלק לטלט מגמות: א. הומני,
ב. ראלי, ג. מיקצועי שיכלול מקצועות

צורה זו פותרת את
שאלת הכחות שאינן מלאות,
אח בעית התלמידים שאין כשרם מאפשר להם
לימוד עיוני בכחות הגבוהות. ואם זאת
אינה גורעת מן האיתוד והציביון שהמסק
נותן לביה"ס המקומי - הקיבוצי, ומעל
הכל הלימוד עם תלמידים זהים מדרבן ל-
יתר רצינות והתמסרות בלימודים ובחברה
תוך שמירה על "הטעם הטוב".
לבסוף: ברשימה "לכיתת הספר הקיבוצי
אין תחליף" מוצגות שתי אפשרויות: בית
ספר שכל תלמידיו לומדים ב"ב כחות במ-
סק או ביה"ס המפזר את תלמידיו הפחות
מוכשרים על פני גמי ספר מיקצועיים.
אני ניסיתי למצוא דרך ביניים המובילה
אל הפתרון הנכון. יתכן שיהיו חולקים
רבים על דעתי בכל אופן זהו גישושי אל
הסינוי הגורלי שבהכרח יבוא.
יהודית (י"ב).

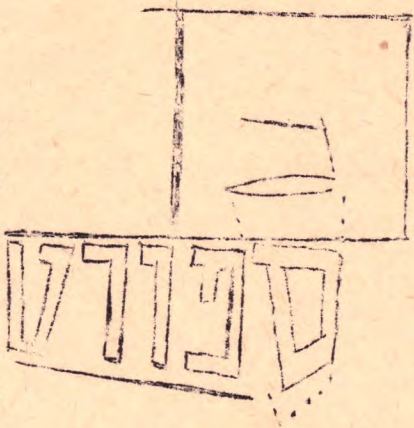

סוף פוסט לדמעות

בעת מסוק על הדוא נפל דוד על ברן ונפצע ברגלו. לאחר מכן נחלל אבו יוסוף בכח
באותו ברן והברי... התחיל לנחות.

סיכומי העונה בענף השחייה

הראשונים (לעומת 2 כדורגלנים, 2 כד-
ורסלנים מהאגף ואחלס).
הבה ננסה לעמוד על הגורמים שהביאו
לתמורה חיובית זו: בראש וראשונה יש
לזקוף התפתחות זו על חס-
בון מדיניותה הנכונה של
ועדת השחייה של "הפועל"
אשר במסך הודסי החורף -
העונה המתה של ענף זה אפ-
סרה לשחינים לשמור פחות
או יותר על כושרם, ע"י
קיום מחנות אימון, היא אף
הגדילה לעשות לקראת פתיחת
העונה, בהביאה ארצה את
המאמן האמריקני הדגול בוב
קיפוט. כך קרה שאם פתיחת

עונת השחייה-1959 תיזכר כשנת שיא בפע-
ילות ענף ספורט זה וביבול ההסגים שה-
ניבה, לא פחות מ-16 שיאים ארציים חד-
שים נטברו (וביניהם כמה שתוקנו פעמים
וסלס) נוסף לסלל שיאי נוער
והסגים מצוינים שהעלו את
רמתו הכללית של ענף השחייה
בארץ. מותר לסכם ולומר, כי
זו השנה הראשונה שענף ספורט
זה עלה לכותרות בולטות בע-
תונים ורכס מעמד של פופול-
ריות בצבור הישראלי. תעיד
על כך העובדה שבסאלון לקב-
יעת "ספורטאי השנה" שנערך
ע"י עתון "מעריב" כבשו הש-
חינים 4 מקומות מתוך חמרת

העונה כבר היו השחינים "בהילוך גבוה" רעננים ונכונים 'מצות ככל אשר ניתן מה-
דשי הקיץ החמים.

גורם שני אשר הקנה לשחינים פופולריות רבה, היה המפגש הבינ-ארצי ביון,
שבא לאחר אולימפיאדת הפועלים באוסטרליה. אם כי מפגשים אלו לא הולידו הישגים
אישיים של ממש (למען האמת יש לומר, כי כל שחינינו נפלו במבחנים בין-ארציים
אלה מכשרם הרגיל, מחמת סיבות אקלימיות) הרי פעל הניצחון ביון את פעולתו ה-
חיובית והוא הוביל עוד יותר לאור "הישגיהם" של ספורטאי ישראל קודם לכן ביון
(אתלטיקה), אנקרה (כדור-טל) ווורצלב (כדור-רגל) ואם היה משהו שחטט מפני הח-
רופפות המתה בארץ, עקב ירידה זו לארצות חוץ בעיצומה של העונה הרי שינה את
דעתו כשנוכח שלא זו בלבד שהניצחון הקנה לשחינים חסומים לב גוברת והנלכת בקרב
הציבור אלא שמייד עם בואם ארצה זנקו לברכות במרץ וטברו שיא אחר שיא.

הישגי העונה.

נבחון באופן מעטי את הישגי העונה. למותר הוא לציין לשבח את שחיני החתירה
שתקנו את השיאים הקיימים: 50 מ' (בק), 100 מ' (מנדלבאום) 200, 400, 800, 1000,
1500 מ' (טראובר), שליטת החזה בסט והאחים שפע העלתה מיקצוע זה לדרגה בין-
לאומית, בשפיר את שיאיהם למרחקים של 200 מ' (נסט) ו-400 מ' (ג. שפע). חשוב
לא פחות הישגו של שניידר ב-100 מ' גב. נוסף לאלה נטברו עוד שיאים ב-100 מ'
פרפר ע"י גברים וגשים כאחד, 200 מ' חזה בשים, שליחה מסתם של חים, אחד של
גברים ושנים נשים.

בפרספקטיבה בין-לאומית.

לאור הישגים אלה מעניין לדעת מה טיבם ודרגתם המנימי של השיאים השונים
ומה משמעותם בפרספקטיבה הבין-לאומית. זאת ניתן לעשות בהשוואה בעזרת ניקוד
אולימפי. שיטת הניקוד האולימפי נעשית עפ"י הישגים מסוברים שלא כאן המקום

להסבירם. די לנו לדעת שמקסימום הנקודות לפי חישוב זה מגיע ל-1.200, והוא ניתן לתוצאה העולה על הסיא העולמי. הטבלה הנחנת בזאת הוכנה לפי לוח סעידיכו-נו הוא עד 1955, אולם מחוסר לוח חדיש יותר בארץ נאלץ להסתפק בנתונים אלה, תוך ציון העובדה שבנתיים חלה תמורה יסודית בהשקפה על ענף ספורט זה, ויש לסער שנעשו שינויים ניכרים בטבלאות ניקוד חדישות, דבר שעשו להוריד מן ההשגים הי-ראלים, פרט לחזה.

גברים

מסחה	הסיא	בעל הסיא	נקודות
400 חזה	5:50,3 ד'	ג. שפע	1018
200 "	2:45,1 "	נסט	977
100 חתירה	1:00,1 "	מנדלבאום	954
400 "	4:49,2 "	טראובר	935
100 גב	1:09,3 "	סניידר	904
100 פרפר	1:11,6 "	ר. שפע	892

נשים

מסחה	הסיא	בעל הסיא	נקודות
100 חפסי	1:08,9 ד'	ריבנר	966
200 חזה	3:11,5 "	מרצ'ביאק	779
100 פרפר	1:29,5 "	להב	738
100 גב	1:24,1 "	סאל	719

תחזית לבאות

לאור ההתפתחויות הנ"ל והתוצאות שהושגו בעונה זו, נראה שלא יתחוללו שינויים מרחיקי לכת בקביעת הנבחרת, פרט למיסחים ארוכים, שיוצגו כנראה ע"י פרו-כטר ושחם, "הפיבוריטיים" הרציניים ביותר בטעה זו במסחים אלו. בכרטיסי הנסיעה האחרים להתמודדויות הבין-לאומיות יזכו כפי הנראה האחים שפע, סייצגו אחי ישראל במקצועות החזה והפרפר|סניידר ומלמד בגב. לא ברור עדין על מי יוטל היצוג ב-100 ו-200 מ' חופסי אך קרוב לודאי שתפקיד זה יוטל על מנדלבאום, בעוד שעל המקום השני מתנצחים לוריא ובק.

במחיצת הנשים הדברים פשוטים יותר, כי מפעת רמתן הנמוכה קשה למצוא שתיים לכל מסחה. עולות על הממוצע: להב, חתירה, פרפר, מרצ'ביאק - חזה והררי-גב. דולקות במרחק רב מאחריהם קרטיין וקוריין - חתירה, לוזיה - פרפר, וזליג - חזה. שחינית שניה בגב איננה באה עדיין בחשבון.

הכוכבים החדשים של השנה היו: גרשון שפע, נמרוד שחם ונח זלדמן, אם כי קשה לומר שעליהם הייתה בילתי צפויה.

מן הראוי לציין מספר שחינים שהם עדיין מבחינת ניצנים, אך יש לראותם כ-שחיני העתיד, על אלה יכולים להמנות: טיין (מכ' חיפה) בחזה, יהודה ועמית (סער העמקים) בחתירה, והבנות נייגר ומירון (ב.מ.ע.) בחזה.

זהו סכום מלא בקירוב על ההתרחשויות של העונה בשחיה. זהו גם סיכומה של תקופה שפתחה אופקים חדשים בטיטות האימון, אשר במדה ויטופחו כראוי יש לצפות כי יב-

עדין לא ידוע מי אסס, אך העיזים פוצו למחטן
 הגרעינים. בשעת חליכת הבקר התגלה הדבר, שלט עיזים
 שכבו נפוחות, לסונן מסורבבות החוצה ועיניהן חסרות.
 המבע כאילו מביטות בנו. יתר העיזים היו במצב קסה.
 קראנו לרפתן והוא הסקה אותן בקפה לחידוק הלב וסמן
 פרפין כדי לסלל. עזרה רצינית יותר לא היה באפס-
 רוחו להגיס.

ללא

נוותרת

בצד אחר של הדיר שכבו שתי עיזים נלחמות על
 חייהן, הצעירה התגברה והזקנה יותר מתה לעת ערב.
 עמדנו והבטנו בעיזים הנוותרות, הן נראו עלובות כל כך והיה נדמה כי הן
 מחביטות בעצמן.
 לאחר מכן שהגיסו לארוחת הצהריים בשר הסתכלתי באוכלים ובעצמי לא אכלתי...
 היה נדמה לי שמעתי פעה עד לפהע...
 קמתי מהטלחן ויצאתי בבטן ריקה מחדר האוכל ההומה.
 (מחוך "עלי אמיר")

יורט (ט)

שכבה בינונית

* במסיבה שנערכה לרגל סיום קטיף הכוחנה הטן -
 מצב רוח מרומם בגלל העובדה שאותה ציינה המסיבה.
 כן הוגדטה מסיבה רצינית לנוסא "חנה סנס במלאת 15
 למותה"
 * מבטאונה של כחה ט" "עלי אמיר" נודע לנו ש:
 הסנה החליט יצחק שהבנות כבר די מבוגרות כדי לסוט
 מהבית לחד"א עם נעלי סירה.
 * אחרי מהפצים הצליח החוג לטבע הכולל שמונה
 חברה לקים טיול ולהביא עמו אוסף נחמד של פרפרים
 וחגבים. לא נותר אלא לברך את חברי החוג על היוזמה
 הברוכה שגילו ולהציר לחברה שנקבים במאורותיהם
 כדי סיציצו פעם למכמני הטבע ויוכחו ביופיו.

שכבת נעורים

* במסגרת ההסברה לקראת הבחירות ענה שלמה דרן
 על שאלות שונות שנשאלו ע"י החברה והבהיר פינות
 אפלות במערכת הבחירות. זאב אוטיץ היסבקר לנו את
 ערכה של התעמולה, ודרכה של מפלגתנו בה.
 * חרס סוכות עמד הפיח בסימי מחילי החברה
 שגידשו אותו. רחל ומיכה יצאו להסתלמות מזריכים
 ביגור, אברהם ומנסה לכנס ועדות תרבות בעין הרוד,
 חנה ואפרא לקורס ריקו-
 דים, ואורי ונאוה לכנס עורכי עלונים באלונים.
 * את הפעילות הרבה מצד השכבה לבחירות סיכס יום הבחירות עצמו שבו מלאו

